

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

تباadel است و به جای اتحاد بین زن و مرد برای رسیدن به تکامل، هر کدام در پی انکار یکدیگرند و اندیشه انسان سالاری که می‌تواند راهگشای تکامل و تعادل اجتماعی و جلوگیری از هرگونه تبعیض باشد به فراموشی سپرده می‌شود. بنابراین هنرمندان متوجه همواره در این زمینه احساس مسئولیت می‌کنند.

غادة السمان شاعر و رمان‌نویس معاصر عرب شهرتی جهانی دارد. شعر دوستان ایرانی با ترجمه‌های زیبای دکتر فرزاد با اشعار شگفت او آشنا هستند. دکتر عبدالحسین فرزاد تاکنون سه دفتر از گزیده اشعارش را به چاپ رسانده است.

اکنون دفتر چهارم او با عنوان *ابدیت لحظه عشق* منتشر شده است.

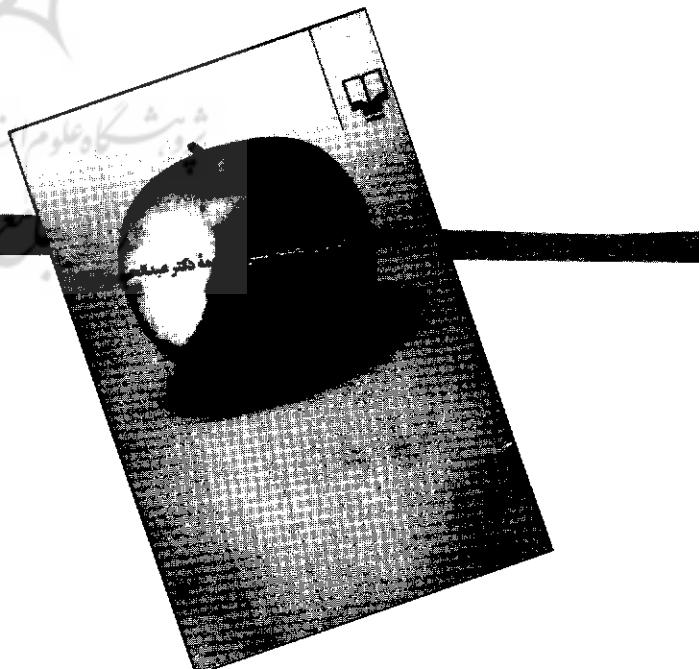
آنچه در اولین صفحات کتاب قابل توجه است مقدمه بسیار دقیق و

از آنجا که رفع سوءتفاهم تاریخی بین زن و مرد و احراق حقوق زن همواره دغدغه خاطر بسیاری از اندیشمندان و نویسندگان و شاعران بوده است، بنابراین گام‌های مهمی در این زمینه از سوی شاعران برداشته شده است. متأسفانه باید بپذیریم که هنوز راه درازی در پیش رو داریم، چرا که هنوز بسیاری از زنان بدون آنکه خود آگاه باشند مردانه می‌اندیشند و برخی دیگر با اندیشه‌های فمینیستی به انکار مرد برخاسته‌اند و هنوز مسئله جنسیت بین زن و مرد باقی است.

در اغلب خانواده‌های شرقی هنوز سالار بودن مد نظر است و حتی برخی از زنان ما که به آگاهی‌های علمی و آزادی اجتماعی دست پیدا کرده‌اند خود نیز همچون مردان به سالار بودن (زن سالاری) می‌اندیشند غافل از اینکه با این اندیشه چرخه سالار بودن بین زن و مرد در حال

مریم حالیداعی

شوشک علم انسانی و مطالعات فرنگی
علوم اسلامی

پیشین خود به مقوله عشق می‌پردازد با این تفاوت که در مجموعه **ابدیت لحظه عشق** همان‌گونه که در مقدمه اشاره شده نگرش جوهری این شاعر به عشق بیشتر به چشم می‌خورد. او تنها عشق را سبب هویت انسانی می‌داند، زیرا عشق انسان را در زمان حلقوی قرار می‌دهد و به او ابدیتی بی‌مانند می‌دهد.

تجربه عشق در جامعه انسانی تجربه‌ای جمیعی است، که با عشق دو جنس مخالف آغاز می‌شود و زن و مرد پس از تکامل بخشیدن به یکدیگر، به جهان از سوی خود کمال می‌بخشند.^۱ او نیز همانند بسیاری از هنرمندان در بی‌اندیشه انسان سالاری از عشق مدد جسته است. او معتقد است «من همواره در برابر آزادی از نوع آمریکایی، که مرد را دشمن زن می‌یابد ایستاده ام و خواهان همانندی بین زن و مرد نیستم بلکه خواهان تکامل هستم». ^۲

جامع مترجم است که وسعت دید بیشتری به خواننده می‌دهد تا با آگاهی بهتر نسبت به سیر اندیشه نویسنده به مطالعه پردازد.
غادة السمان در این کتاب (ابدیت لحظه عشق) همچون آثار

چونان کسی که در دریایی ژرف و سیاه
فرو می‌رود
اکنده از افعی‌ها، کزدم‌ها، پلشتنی‌ها، و پستی‌ها
و از دریایی تو بیرون می‌آیم
تن شسته با نور!^۶

گویی تمامی شاعران دموکراتیک چه زن و چه مرد در اشعار عاشقانه خود نگاه خاصی به مشوق دارند. مشوق در شعر آنان از جایگاه ویژه و مهمی برخوردار است. مشوق همواره همراه آنها و حمامه آفرین است. بنابراین ترکیب عشق و حمامه، سبب جذابیت می‌شود و اشعار عاشقانه آنها صلاحت خاصی دارد.

در اینجا شعری از پابلو نزودا شاعر معهد شیلی را می‌آوردم که نشان‌دهنده دیدگاه مشترک غادة السمن نسبت به مشوق با اوست:

مدوسا
مجالی نیست تا برای گیسوانت جشنی به پا کنم
که گیسوانت را یک به یک
شعری باید و ستایشی.
دیگران

مشوق را مایملک خویش می‌پندازند اما من می‌خواهم تماشایت
کنم ...

مگذار در این دنیای تاریک بی تو گم شوم
موهای تو
این سوگواران سرگردان بافقه
راه را نشانم خواهند داد
به شرط آنکه، دریغشان مکنی.^۷

به نظر من آنچه موجب شده اشعار غادة السمن برای خوانندگان ایرانی تا این اندازه جذاب شود شیوه گزینش واژگان زیبا و مناسب و تصویرسازی‌های شعری دکتر فرزاد است که ترجمه را از صورت ترجمه به شعر فارسی تبدیل می‌کند و خواننده ایرانی، شعر را ملموس می‌یابد. ما این ویژگی‌ها را در ترجمه‌های دیگر دکتر فرزاد نیز می‌بینیم: بدرشاکر السیّاب:

سرود باران
چشمانست،
دو نخلستانست
در سحرگاهان،
یا دو مهتابی
که ماه، از آن
نهان است
چشمانست،
چون به تبسی می‌نشینند
در تاکستان‌ها،

جهان پیشینم را انکار می‌کنم
جهان تازه‌ام را دوست می‌دارم
پس گریزگاه کجاست
اگر چشمانت سرنوشت من نباشد؟^۲
او در این شعر بدون وجود مشوقش (مرد) گذشته و آینده را به رسیم نمی‌شناسند.

در شعر دیگرش، همواره مشوقش را با تمامیت او فرامی‌خواند و به یکرنگی و صداقت او (حتی در تضییع حقوقش) ارج می‌نهد:

دوست می‌دارم، خیانت‌هایت را
که به من روا می‌داری،
زیرا تأیید می‌کند که زنده‌ای،
واز دروغ و نقاب پوشیدن،
ناتوان.

مرا ناقاب‌ها به درد می‌آورد
بیش از به درد اوردن خیانت!
ضریبه‌های دشنهات را دوست می‌دارم،
زان روی که حتی یک بار
از پشت بر من فرود نیامده است ...

تو را دوست می‌دارم،
زان روی که چون ما، وصل را دریابیم،
نجوای چلچله‌های دریایی و دریا را درمی‌یابیم.
مردی را چون تو،

دها زن نمی‌توانند دربرگیرند،
پس ای جنان من!
چگونه می‌توانم من
یکباره

همه آنان باشم؟!^۴

در شعر «تبیحی در دمشق» به سرگردانی انسان معاصر که برای رهایی از تنهایی در جستجوی مشوق است اشاره می‌کند:

هزار سال بود
که در دراز نای شب،
می‌رفتم و می‌آمدم ...
وعشق را فریاد کردم
که هرگز نمی‌آمد.^۵

به نظر می‌رسد تنهای عشق می‌تواند انسان را از سرگردانی، تنهای و پوچی نجات دهد و به زندگی او معانا ببخشد. انسان بدون عشق نمی‌تواند در دنیای که هنوز نمی‌داند آمدن و رفتش بهر چیست این همه رنج و سختی را تحمل کند و به جنگ تقدیر بستابد.

در هر عصری عشق به گونه‌ای در اشعار شاعران به چشم می‌خورد و ابعاد مختلف زندگی انسان را دربرمی‌گیرد همچنان که در شعر «دریایی بیرونوت»، غادة السمن عشق خود را به وطنی که سراسر آن را پلیدی‌ها

فرا گرفته این گونه بیان می‌کند:
در عشق تو غوطه می‌خورم

به حقوق و منافع ملت‌های عقب نگه داشته شده ، حمله می‌کنند.
شاید بتوانم بگویم که تکان دهنده‌ترین شعر در مجموعه ابديت
لحظه عشق آخرین شعری است که در صفحه پایانی قرار دارد . این
شعر «غربت‌های بسیار و عشقی یگانه» نام دارد . این شعر زبان حال
آوارگان فلسطینی در اروپا و نیز همه آوارگان جهان است:

آیا روزی را چون من زیسته‌ای؟
اندوه غربت

در ایستگاه قطارهای اروپای شمالی
یخ زده است .

این آواره ، برای نخستین بار
بنان گام می‌نهد

در حالی که نام آنجا را نمی‌تواند درست هجی کند!
آیا باران نامنظم و دیوانه را تحمل کرده‌ای

در حالی که نقشهات را
در کنار خیابان می‌خوانی

و اتموبیل‌ها

به صورت‌گل می‌پاشند
و تو راهت را نمی‌یابی!

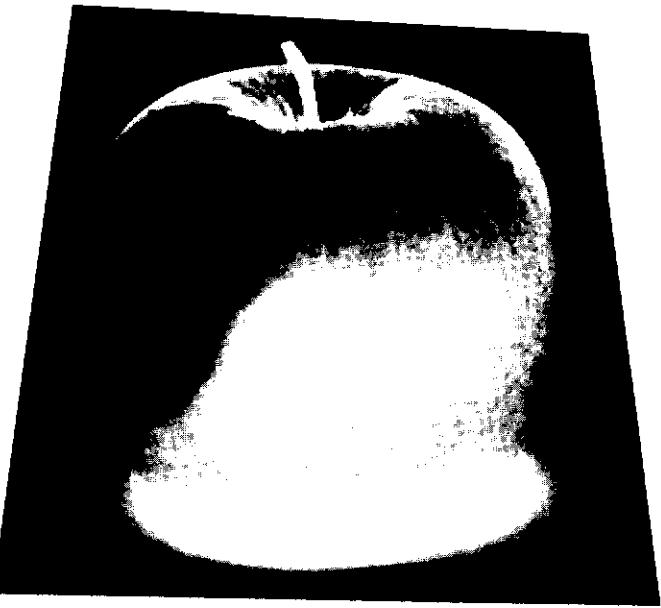
آیا روزی صنایع حق هق خویشن را شنیده‌ای
در گذرگاهی خالی از رهگذران

میان رستوران خاکستری
و اتاقت را در مهمناخانه گمشدگان (هتل خیابان)؟

پس اگر چنین نبوده‌ای
هر گز روزی شادی مرا در نخواهی یافت

هنگامی که به سوی توابز می‌گردم
و به بیروت ...

(ص ۹۰-۹۱)

برگ می‌روید

و نورها به رقص برمی‌خیزند

چونان هزار ماه ، در بستر رود ،

که پارویی ، آرام

آن را در سحرگاهان

به لرزش درمی‌آورد .

در ژرفای چشمات

گویی

ستارگان در ضربانند ... ۸

از عوامل دیگری که در جذب خواننده تأثیرگذار است ، کوتاهی
مجموعه است که مانع از ملال خاطر و دل گزایی خواننده می‌شود . طرح
بسیار زیبای روی جلد و گزینش شعر بر جلد کتاب نیز کششی را برای
هر بیننده‌ای ایجاد می‌کند .

در آخرین دفتر غادة السمان ، ابديت لحظه عشق ، اشعاری وجود دارد
که هر نوع شک و شباهه‌ای را در سیاسی بودن این شاعر توانا از میان
می‌برد . بی‌تردید او شاعری سیاسی و متعهد به آرمان انسانی است:
من نافرمانم

در برابر میکروفون‌ها و تازیانه رام کننده سیرک ..

من نافرمانم

در برابر دیکتاتوری که دستار اعتراض بر سر دارد

و جلادی که برای آزادی سخنرانی می‌کند

در حالی که در پی فرصتی است تا آزادی را

بریاید و ترور کند .

من نافرمانم

در برابر آنان که مژده عشق و عدالت می‌دهند ،

در حالی که خون از چکمه‌هاشان جاری است .

(ص ۵۹)

تردیدی نیست که غادة السمان در شعر بالا به آمریکایی‌ها و
هم‌دستانش نظر دارد که به بهانه گسترش عدالت و مبارزه با تروریسم ،

- پانویس‌ها:
- ۱- غادة السمان ، ابديت لحظه عشق ، ترجمه عبدالحسین فرزاد ، نشر چشم ، چاپ اول ، ۱۳۸۳ ، ص ۱۱ و ۱۲ .
 - ۲- غادة السمان ، غمنامه‌ای برای یاسمن ، ترجمه عبدالحسین فرزاد ، نشر چشم ، چاپ اول ، ۱۳۷۷ ، ص ۲۱ .
 - ۳- غادة السمان ، ابديت لحظه عشق ، ص ۱۱۷ .
 - ۴- همان ، ص ۲۶ .
 - ۵- همان ، ص ۴۶ .
 - ۶- همان ، ص ۴۴ .
 - ۷- پابلونروا ، ابديت یک بوسمه ، ترجمه شاهکار بینش پژوه ، انتشارات معین ، چاپ اول ، ۱۳۸۳ ، ص ۱۱ .
 - ۸- عبدالحسین فرزاد ، رویا و کابوس ، انتشارات مروارید ، چاپ اول ، ۱۳۸۰ ، ص ۶۰ .